

kupilo sv. Detinstvo; hvalíte Boga, mali angelj vam bo odgovarjal z nebeških višin“, tako je podučila redovnica mlado družbo.

Po ondotni šegi se je pogreb vršil še isti dan; samostanske učenke so se ga udeležile v polnem številu. Tista sestra, ki je otroku s podelitvijo sv. krsta odprla nebеса, položila je tudi mrlička v grob, iz katerega bo častitljiv vstal na sodni dan.

Zopet je klečala mlada sestra pred tabernakljem, da zahvali Jezusa za milost, da je že jedno dušo pridobila njegovemu kraljestvu. — Veliki apostol Indov in Japoncev, sv. Frančišek Ks., je vzkliknil nekdam: „Ako bi bil otel samo jedno dušo za nebеса, ne bilo bi mi žal, da sem preplul velika morja!“ Ravno tako je mislila tudi naša redovnica.

Ali naj vam še povem, kaj je sestra zaupala svojim prijateljicam? Rekla je, da ji božje Dete izpolni vsako željo, katero izroči priprošnji umrlega otroka.

Ni li to božična cvetka, Jezuščku v ljubezni posvečena?

Ta dogodbica, ljubi otroci, pa kaže tudi vam, kako dobro obrnete one novčiče, ki jih darujete za sv. Detinstvo. Vaši mali prispevki so gotovo že kakega angeljčka poslali v nebеса, kjer sedaj za vaš prosí Boga. In vso brezkraino večnost bodo vedeli vsi nebeščani, da je ubogi poganski otrok v nebеса prišel vsled vaše darežljive ljubezni.

—va.

Sveta noč.

Sveta noč je. — Luna blede	S stolpa zvon tja v noč pozvanja
Sredi mi nebá veslá,	Vabi v božji hram ljudi;
Tiho v to dolino gleda,	Rešenika nam oznanja,
Gleda srečo, mir svetá.	Ki se nam nocoj rodi.

Sveta noč je. — V tihi sreči
Se raduje vsak kristjan,
Tudi moji koprneči
Duši mir je darovan.

Ljudmila Modičeva.

